

■ PRAHA, ATRIUM

Soudobá hudba v Atriu

Petr Pokorný

Dechový oktet *Harmonia Mozartiana Pragensis* založil před pěti lety fagotista **Luboš Fait**. Soubor koncertuje ve složení **Bedřich Hejsek** a **Josef Obrázek** (hoboje), **Jaromír Valášek** a **Michal Studničný** (klarinet), **Pavel Douba** a **Petra Čermáková** (lesní rohy) a **Václav Fürbach** a **Luboš Fait** (fagoty). Uměleckým vedoucím a dirigentem je **Richard Hein**.

Na koncertě 8. června, který se konal v příjemném prostředí žižkovského Atria, vystoupila jako host také pianistka **Viktorie Kraft**. Na programu bylo šest skladeb českých současných skladatelů, skladeb, které soubor během své koncertní činnosti premiéroval. Hra celého oktetu se vyznačuje vysokou profesionalitou, přesností a stylovostí. Nezaznamenal jsem během celého večera žádné sklouznutí do obvyklých romantických manýr (nepatřič-

ná rubata či vibrata), zato velkou barevnou i dynamickou rozmanitost. Zásahu na výborném výkonu má samozřejmě vedle všech hráčů také zkušený dirigent.

První skladbou večera byl *Voktet Slavomira Hořinka*. Mladý skladatel píše stylem, obvyklým na pražské AMU. Ostré souzvuky ve forte se střídají se zpěvnými místy. *Martin Hybler* nazval svou skladbu *Zatmění mysli*. Nevím proč. Na první poslech a ve srovnání s Hořinkovým *Voktetem* působí Hyblerova invence přístupněji. Skladba je instrumentována s vytříbeným smyslem pro možnosti jednotlivých nástrojů.

Následující *Kontrasty pro klavír a dechový oktet Bohumila Hanzlíka* jsou ve slohu značně nejasné. První věta je evidentně ovlivněna Chopinem nebo jeho epigony, druhá věta se rozpadá na tři části, první vzdáleně připomíná Foerstův dechový kvintet, druhá má podobu fugata a třetí část je snad míněna jako jakási parodie na harmonické schválnosti neoklasiků. Ani ob-

tižnou zvukovou kombinaci klavíru a dechového ansámblu se autorovi nepodařilo uspokojivě vyřešit.

Dále zazněly dvě skladby pro menší obsazení. *Ivan Vaško* napsal třívětou *Suitu pro hoboj a fagot (Hejsek, Fait)*. Na koncertě zazněla v premiéře. Je to upřímná, příjemně plynoucí hudba, nástrojově dobře napsaná. Má typický charakter divertimenta.

V české hudbě mají skladby pro sólový kontrafagot již od dob Schulhoffových relativně bohatou tradici. Do ní se zařazuje i výborně napsaná *Contrafantasy pro kontrafagot sólo Michala Macourka*. Tato krátká studie využívá všech zvukových zvláštností kontrafagotu a nese i znaky určité virtuozity. **Luboš Fait** je odborníkem hry na tento nástroj. Také zde prokázal své kvality. Závěrem zazněla *Serenáda C dur Jaroslava Pelikána*. Dobře napsaná skladba „ve starém slohu“, posluchačsky přístupná svou tonální stavbou, tvořila přesvědčivý závěr večera. ■